

Rozhodnutí Krajského soudu v Karlových Varech ze dne 19. 3. 1957, sp. zn. 2 To 111/57

Číslo: 79/1957

Právní věta:

Jestliže soud první stolice jednal a rozhodl o věci, aniž uplynula pětidenní, po případě se souhlasem obžalovaného třídní lhůta mezi doručením předvolání k hlavnímu líčení a hlavním líčením (§ 212 odst. 1 tr. ř.), musí odvolací soud k odvolání napadený rozsudek zrušit a vrátit věc k novému projednání v první stolici bez ohledu na to, zda nedodržení uvedené lhůty mělo či nemělo vliv na správnost rozhodnutí ve věci § 274 odst. 2 tr. ř.).

Naproti tomu není důvodem obligatorní kasace podle § 274 odst. 2 tr. ř., nebyla-li dodržena lhůta uvedená v § 212 odst. 1 tr. ř. při vyrozumění obhájce.

Soud: Krajský soud v Karlových Varech

Datum rozhodnutí: 19.03.1957

Spisová značka: 2 To 111/57

Číslo rozhodnutí: 79

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Advokát, Hlavní líčení, Kasace, Obhájce, Obhajoba, Odvolací soud, Předvolání, Příprava hlavního líčení, Zrušení rozhodnutí

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Chebu odsoudil obžalovaného pro trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. b) tr. zák. a poškozování tohoto majetku podle § 246 tr. zák. k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců a k náhradě škody poškozenému národnímu podniku Pramen, kterou obžalovaný způsobil jako vedoucí prodejny uvedeného podniku tím, že si jednak pro sebe ponechal z tržby částku 1.400 Kčs, jednak zavinil z nedbalosti další manko 2.768 Kčs.

Krajský soud k odvolání obžalovaného zrušil podle § 274 odst. 2 tr. ř. rozsudek lidového soudu a tomuto soudu vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

Při přezkoumávání napadeného rozsudku i správnosti postupu řízení, které rozsudku předcházelo, odvolací soud zjistil, že obžalovanému nebyla poskytnuta lhůta k přípravě obhajoby podle § 212 odst. 1 tr. ř. Podle tohoto ustanovení má být den hlavního líčení stanoven tak, aby obžalovaný měl od doručení předvolání alespoň pětidenní lhůtu k přípravě. Tuto lhůtu lze zkrátit jen se souhlasem obžalovaného, a to nikoliv pod tři dny. V daném případě bylo hlavní líčení podle referátu předsedy senátu ze dne 14. ledna 1957 nařízeno na den 24. ledna 1957, při čemž byl dán příkaz kanceláři, aby zařídila předvedení obžalovaného prostřednictvím veřejné bezpečnosti. Zvláštní přímé předvolání obžalovaného zařízeno nebylo. Podle kontrolního razítka byl příkaz k předvedení obžalovaného vypraven až dne 21. ledna 1957. Z toho je zřejmé, že se obžalovaný mohl o dni hlavního líčení dovědět nejdříve dne 22. ledna 1957 za předpokladu ovšem, že byl hned zpraven, jakmile orgánům bezpečnosti byl příkaz ku předvedení doručen. Za tohoto stavu však nemohla být dodržena lhůta k přípravě obhajoby podle ustanovení § 212 odst. 1 tr. ř.

Jde proto o případ, kdy odvolací soud musí podle § 274 odst. 2 tr. ř. bezpodmínečně napadený rozsudek zrušit a vrátit věc k novému projednání v první stolici bez ohledu na to, zda nedodržení lhůty uvedené v § 212 odst. 1 tr. ř. mělo či nemělo vliv na správnost rozhodnutí ve věci.

Pokud nebyla lhůta uvedená v § 212 odst. 1 tr. ř. dodržena při vyrozumění obhájce, nebylo by to ovšem důvodem obligatorní kasace podle § 274 odst. 2 tr. ř. Ačkoliv v § 274 odst. 2 tr. ř. je citován § 212 odst. 1 tr. ř., vztahuje se ustanovení § 274 odst. 2 tr. ř. pouze na případ, kdy nebyla poskytnuta lhůta k přípravě obhajoby obžalovanému, neboť obhájce v textu § 274 odst. 2 tr. ř. není uveden. Nebyla-li tedy lhůta uvedená v § 212 odst. 2 tr. ř. poskytnuta obhájci, jde o vadu řízení rozsudku předcházejícího, jakou má na mysli ustanovení § 275 odst. 1 písm. a) tr. ř., kdy odvolací soud zruší napadený rozsudek jen tehdy, považuje-li to za potřebné.

Protože však v souzeném případě nebyla zachována lhůta k přípravě obžalovaného, bylo nutno rozsudek zrušit podle § 274 odst. tr. ř.